

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nemška vojaška predloga vzprejeta!

V soboto zvečer vzprejel je nemški drž. zbor znano vojaško predlogo, zaradi katere se je nemška vlada pulila s poslanci in z narodom skoro pol leta. Cesarju Viljemu odvalil se je kamen s srca in njegov kancelar Caprivi hvali Boga, da je srečno prebil to prvo zasedanje novovoljenega državnega zastopa ter kliče veselo: Viktorija!

Odveč bi bilo, ozirati se na debate, katere so se udele v parlamentu radi vojaške predloge. Prijatelji vojaške predloge so tekmovali z njenimi nasprotniki, kdo bo bolje podprl svoje dokazovanje in tako opravičil svoje glasovanje, vse pa je prekril rezki glas sovražnikov sedanje državne uredbe, glas socialistov, ki so klicali: Proč z militarizmom! In ta klic se je slišal v zadnjem kotičku nemške države in je odmeval iz zadnje kočice, v kateri prebiva siromak s stradajočimi svojimi otroci.

Državni zbor je vzprejel vojaško predlogo z 201 proti 185 glasom. Nekateri nasprotniki vladne predloge zapustili so dvorano še pred glasovanjem; da so ostali na svojem mestu, bila bi vladna večina še manjša. A tudi tako je ta večina jako skromna. Zmaga, pridobljena s 16 glasovi večine, je prava Pyrrova zmaga, na Nemškem pa to pot toliko bolj, ker je vlada zmagala z glasovi poljskih poslancev.

Poljaki so rešili sedanji nemški sistem, rešili vojaško predlogo, ugled vlade in vseh za predlogo angažiranih faktorjev, rešili čast narodne požrtvovalnosti nemške! Kako čuden je vendar ta slučaj! V celi Nemčiji ga ni naroda, da bi bil tako teptan in zaničevan, kakor je poljski narod in prav zastopniki tega naroda so rešili svoje tlačitelje silnega materijelnega in — kar je v tem slučaju še večjega pomena — tudi moralnega poraza. To je tako nenavaden, tako izreden slučaj, da si ga ne moremo tolmačiti drugače, kakor da so poljski poslanci glasovali za vojaško predlogo ne iz ozirov na koristi Nemčije in nje prevlado v srednji Evropi, ampak zgolj in jedino iz strahu.

Da, iz strahu! Poljak na Nemškem je brezpraven človek. V uradu, v šoli in ponekod tudi v cerkvi nima njegov jezik nikakih pravic; samo doma, za varno zapahnenimi durmi se smé s svojo dečimo meniti v materinem jeziku. Narodnega prepričanja

ne sme javno kazati izvzemši o volitvah in še tedaj le ako so njegovi kandidati narodni z vladno aprobacijo, drugače ga iztira vlada z dedne zemlje. Sicer pa žvižga nemški bič noč in dan okoli poljskih ušes in gorje tistemu, ki se ponižno ne uklanja! Kaučuk je bil sicer v davnih časih hudo strašilo, ali z bičem, s katerim ponemčujejo Prusi Poljake, Dance in Francoze, se še primerjati ne more!

Pri volitvah v državni zbor so zmagali Poljaki v sedemnajstih okrajih. Nekateri njihovih poslancev kandidirali so izrečno kot nasprotniki vojaške predloge in bili kot taki voljeni. Že v prejšnjem drž. zboru se je klub poljskih poslancev le z majbno večino izrekel za vojaško predlogo, a mej sedanjimi poslanci je bila večina po svojem programu zoper vojaško predlogo ter se je udala le pritisku.

Ni še dolgo tega, kar je nemški cesar Viljem povabil vodjo nemških Poljakov, jako konservativnega in vladi vedno pokornega aristokrata Koščelskega k sebi v Kiel, in mu zagrozil, da bo poznanjske Poljake potepal kakor strupeno zalego, ako ne bodo poljski poslanci glasovali za vojaško predlogo. Temu pritisku so se poljski poslanci udali, upognili so ponosne glave in glasovali proti svojemu prepričanju za vojaško predlogo, boječ se, da bi se v slučaju poraza ves srd odločilnih krogov obrnil zoper Poljake.

Poljski glasovi so odločili usodo vojaške predloge; nemška vlada je premagala voljo večine nemškega naroda s pomočjo Poljakov, to je jeden poglavitnih znakov, ki karakterizujejo glasovanje parlamenta.

Ko je nemški narod s krvjo in z železom koval zjedinjeno Nemčijo, ko je za to idejo žrtvoval ogromne svote in najboljšje svoje sinove, tedaj gotovo ni mislil ustvariti državo s srednjeveškimi tendencami. Zgodilo se je tako. Čm je Pruska dobila prevlado nad drugimi državami, začela je negovati militarizem in je njemu žrtvovala vse, kulturni napredek in gospodarsko blagostanje. Troški za vojsko rasejo od dne do dne, a razmerno ž njimi gineva narodovo blagostanje in se širi socializem. Militarizem tira narode k obupanju: kaj bi človek ne obupaval, ko vidi in čuti, da je ves njegov napor za materijelno in dušno blagostanje brezuspešen, ker mora plod svojega truda žrtvovati za

vojaštvo. To obupavanje nemškega naroda se zrcali v socializmu, katerega so se navzeli celi polki nemške vojske, kakor je to Bebel na polna usta povedal v državnem zboru.

Tudi za prebivalstvo naše države utegne postati glasovanje nemškega drž. zbora usodepolnega pomena. Tudi naša državna uprava množi leto za lotom vojna kardela in naklada siromašnim podnikom leto na leto novih bremen. Ta bremena so že tako težka, da jih jedva prenašamo, a bati se nam je, da bo Nemčija jela pritiskati na svojo „zaveznico“ Avstrijo, naj pomnoži vojsko in potem bomo tudi mi žrtva militarizma, ki duši vse plodono, posamnku in človeštvu koristno delovanje.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 17. julija.

Češki odpor.

Javili smo že, da je upravno sodišče odbilo pritožbo obč. sveta zoper vladno naredbo, s katero se je bil razveljavil sklep, da naj Praški magistrat uraduje v vseh področjih izključno v češkem jeziku. Obč. svet Praški se je minoli petek zopet baval s to stvarjo. Mladocéh dr. Černohorsky je zagovarjal stališče, da se občinski svet ne sme udati v tem vprašanji. Občinski red veleval, da se mora občina glede prenešenega področja ravnati po zakonih ali po naredbah višjih instanc, te naredbe pa seveda ne smejo nasprotovati zakonom. Po zakonu ne more nihče ovirati občino, če naroči uradnikom, katere plačuje iz svojega žepa, kako uradujejo. Govornik je predlagal, naj izjavi občinski svet, da z razsodbo upravnega sodišča ni rešeno vprašanje, ali sme obč. svet naročiti magistratu, v katerem jeziku mu je uradovati in naj izjavi, da se ne odreče svoji pravici. — Ker županu omenjena razsodba še ni dostavljena, odložilo se je sklepanje o tem predlogu.

Pastirski list maloruskih škofov.

Maloruski škofi, na čelu jim znani metropolit Sembratovič, izdali so sedaj posebni pastirski list, da tem potem paralizirajo nepovoljni utis, kateri je na narod napravilo njih postopanje. V tem listu pravijo, da jim je papež priporočal, naj skrbno varujejo čistost unijatskega ritusa, ker računa papež, da bo s pomočjo unijatov spreobrnul pravoslavni svet. Za to zahteva papež, da se unijatski ritus osveži z uvedenjem izvestnih navad, molitev in pesmij iz latinskega ritusa. Končno zavračajo škofje trditve,

LISTEK.

Izlet v Carigrad.

Potpote črtice. Spisal A. Aškerc.

VIII.

(Dolge.)

Za post. Crvena Reka začenja se najzanimivejša proga na vsej orientalski železnici. Vlak drvi po soteski, ki je tako ozka, da imata jedva prostora deroča reka Nišava in pa železnični tir. Na obeh straneh kipé v nebó visoke gole skale v najbizzarnejših oblikah. Pet tunelov so morali narediti po tej divjeromantični dolini, kakeršne do zdaj — niti v Salzkammergutu — nisem še videl. Pri postaji Sičevu izvije se vlak iz té čudne soteske...

Zdaj se peljemo po lepi Niški ravnini, mej dobro obdelanimi polji. Nekaj kilometrov pred Nišem stoji na levi strani takozvana „Čele-kula“. L. 1809 bili so tukaj Srbi od Turkov premagani. Iz samih glav pobitih Srbov zgradili so človekoljubivi Turki visoko kulo. V novejšem času odstranili so lobanje,

ki so gledale iz zidu, takó da se zdaj vidijo samo votline, v katerih so tičale...

„Niš!“ zakliče konduktér — že stojimo na postaji. Niš leži v lepi dolini ob deroči Nišavi ter šteje okoli 16.000 duš, mej katerimi je precej Mohamedanov. Na desnem bregu reke stoji močna trdnjava. S fikakerjem sem si ogledal v jedni uri vse ulice, ki imajo še večinoma orientalski značaj. Bila je baš nedelja in iz nekaterih „mehan“ slišalo se je prav veselo življenje. Odkar so tu Srbi gospodari, razvija se mesto čedalje bolj. Vsa nova državna poslopja so lepa, n. pr. kraljev konak, bivši grad turskega paše, sredi lepega parka. Impozantna je katedrala sv. Trojice s peterimi kupolami. Dal sem cerkovniku bakšiš, da mi jo je odprl, a bilo je notri vse v neredu, ker so jo nekaj popravljali.

Uniforma srbskih oficirjev je skoro čisto takšna, kakor ona bolgarskih. Ker pa so Srbi poprek više rasti, nego Bolgari, zató jim tudi vojaška suknja in pa kapa s tistim širokim „krožnikom“ na vrhu kaj fletno stoji... Zvečer sem v hotelu „Oriënt“ z veseljem opazoval, kako so za jednoj mizoj družno sedeli častniki in prostaki. Pa res! Kaj bi se sra-

moval lajtnant prostaka, saj sta oba prisegla zvestobo mlademu slovanskemu kralju Aleksandru zoper vse dušmanine. — Vstrijc mene sedel je pri sosedni mizi stotnik junaške postave. Ko si je takó sukal brke v vis ter pil z menoj vred sladkega makedonca, prihajali so mi zaporedoma verzi iz srbskih narodnih pesmij na misel. Mislil sem na tebe, divni kraljevič Marko! N. pr.:

„Sinoč Marko večerao s majkom

Suva hljeba i crvena vina...

ali:

Vino pije kraljeviču Marko

Polak pije, polak šarcu daje...

ali:

Čaša tanka, a malo duboka,

Nema u njoj, no dvanajest oka...

Dvanajst ók, to je bilo, prosim, okoli 17 litrov! ... Od posameznih verzov prehajale so mi misli na srbske narodne pesmi sploh in pa na — zanikarnost (ali boječnost?) nekaterih gospodov profesorjev, ki nam niso ničesar povedali o krasoti jugoslovanske narodne poezije. Na Celjski gimnaziji nam namreč naš profesor slovenščine v viših razredih (Bog mu daj nebesa, ker je že umrl) ni pokazal ne jednega verza iz Vukove zbirke! Glavna stvar mu

staje, gospod Gutman, storil potrebne korake, da se tako nekorektno postopanje od strani železničnih uradnikov več ne pripeti in da se brezpogojno sprejemajo tudi slovenski vozni listi. Le gledé postaj, ki leže izven slovenskega ozemlja, je želeži, da se na vozni listih označijo tudi v nemškem jeziku.

— (Abiturijenti in abiturientinje slovenskih in hrvatskih učiteljskih) Ljubljanskega, Goriškega, Mariborskega, Koperskega in Zagrebskega prirede v soboto dne 22. t. m. v prostorih starega strelišča v Ljubljani veselico v korist „družbe sv. Cirila in Metoda“ in „Narodne šole.“ Vspored zanimive veselice, pri kateri sodeluje vojaška godba in iz prijaznosti gg. Pavšek in Jos. Noll, pričbimo v jedni prihodnjih številki.

— (Abiturijentske slavnosti,) ki se bode letos vršila v Zagrebu, udeležo se ne samo gimnazijski abiturijenti, kakor smo zadnjič poročali, nego tudi abiturientje iz raznih realk. S tem popolnujemo prvo naše poročilo in bomo prilično objavili kaj več o tej slavnosti hrvaške in slovenske mladine.

— (Gg. pevci društva „Ljubljane“) pozivljejo se k polnoštevilni in točni udeležbi pevskih vaj, katerih prva bode jutri ob 8 uri zvečer v društveni sobi. V bližnji bodočnosti nastopi društvo štirikrat in sicer dne 25. julija pri „Hafnerju“ pri veselici, prirejeni na čast č. skupščinarjem odhajajočim v Sežano k glavni skupščini družbe sv. Cirila in Metoda, dne 8. avgusta pri „Virantu“, kjer priredé vrli naši podčastniki svojo odhodno slavnost, 6. dan avgusta napravi istotam društvo svojo veselico, 13. avgusta pa se udeležo pevci „Ljubljane“ korporativno slavnosti 30letnice Kranjske čitalnice.

— (Ljubljanska kolodvora.) Kakor se nam javlja, otvorila se bode proga Ljubljana-Grosuplje-Kočevje nedvojbeno že meseca oktobra letošnjega leta. Vse večje zgradbe ob tej progi dolenskih železnic so skoraj že dogotovljene. A da se omogoči popoln razvoj prometa, treba bode zdruzo razširiti tudi oba tukajšnja kolodvora: južni kolodvor, kjer bode vatopalo in izstopalo občinstvo, vozeče se z dolenskima železnicama, in državni kolodvor, kjer se bode vzprejemalo in oddajalo tovarno blago. V to svrhu sešla se je v soboto na južnem kolodvoru posebna komisija, ki se je posvetovala o razširjenji kolodvorskih naprav. Kakor se nam poroča, napravil se bode razum že obstoječega še jeden izhod tam, kjer se sedaj nahaja trafika, povečala se bode dvorana za ekspedicijo blaga, a dotična vaga namestila se bode tako, da jo bode tudi občinstvo lahko kontroliralo. Vsled večjega voznega prometa treba bo razširiti, odnosno pomnožiti tudi razne pisarne in seveda tudi železnični tr. Namesto dosedanje remize za vozove gradi se že kasarna za sprevodnike. Mnogo večjih naprav pa bode treba vsled otvorjenja dolenskih železnic na tukajšnjem državnem kolodvoru. Dotična dela so se večinoma že začela. Zgradila se bode nova kurilnica ter novo skladišče za premog, podaljšalo se bode skladišče za blago za 20 metrov, zgradila otvorena skladišča, prezidalo se bode štacijsko poslopje ter se mu prizidala veranda in drugi potrebni lokali. Upati je, da se bodo vsa dela pravočasno izvršila in da ne bodo ovirala otvorjenja dolenskih železnic.

— (Dolenske železnice.) Včeraj ob 7. uri zjutraj odšla je iz Ljubljane lokomotiva s par vozovi, naloženimi z raznim železnim orodjem za skladišča itd. — v Kočevje, to blago tam odložila, se vrnila ob 4. uri iz Kočevja in dospela v Ljubljano ob 8. uri zvečer. Ta gramozni vlak je „prepihal“ torej prvi Ljubljansko-kočevsko progo, in sicer tja doli v treh urah, a nazaj gredé z bog male „zamude“ v štirih urah, ker je bilo seveda kakor pri vseh poskusnih voznjah, treba previdno voziti, in — zlasti po močvirnatem svetu, kakešnega se je pokazala dolina v Peklu in tamošnje nižavi, pazljivo postopati.

— (Umrli) je včeraj popoldne znani in obče čislani narodnjak gosp. Julij Rozina, posestnik in trgovec v Pudobu, star šele 39 let. Naj v miru počiva!

— (Izvoz goveje živine s Kranjskega na Ogersko) in uvoz z Ogerske na Kranjsko, je ministerstvo zopet dovolilo, ker ni tod nikake kužne in nalezljive bolezni več mej govedo.

— (Na državni gimnaziji v Mariboru) je bilo koncem minulega šolskega leta 336 učencev, mej njimi 215 Slovencev, 113 Nemcev, 3 Čehi in 1 Oger. Po veroizpovedanju bilo je 326 katolikov, 3 protestantje in 3 židje. Poučevalo je poleg vodje dr. Petra Stornika 8 c. kr. profesorjev, 5 gimn.

učiteljev, 3 izprašani suplenti in 6 pomočnih učiteljev. Odlitnjakov je bilo 39, prvi red dobilo je 240 učencev, 33 jih bode delalo ponavljalni izpit, drugi red dobilo je 17 učencev, tretji red pa dva. Letnemu poročilu je pridejana nemška botaniška razprava dr. Jos. Murra.

— (Goriške novice.) Na Goriški gimnaziji bilo je koncem šolskega leta 408 dijakov (lani bilo jih je 389.) Slovencev bilo je 176, Italijanov in Furlanov 163 in Nemcev 69. Odkod je prišlo poslednjih toliko število — je zagonetka. — Na ženskem učiteljski izvršilo je zrelostni izpit 13 Slovenk, mej njimi dve z odliko, Italijank je delalo 33 zrelostni izpit. — Društvo „Slovenski jez“ priredilo je minulo nedeljo cerkveno slavnost na čast sv. Cirila in Metoda, pri kateri je govoril prav izborni g. Jos. Vidmar, kapelan Biljanski. Po cerkveni slavnosti je bila skupna zabava z lepimi govori in ubranim petjem. — V Brdih bil je v sredo popoldne strašen vihar, kakoršnega niti stari ljudje ne pomnijo. Vse brvi in mostove odnesla je voda. Škoda je neizmerna, ker je voda odnašala ne samo zemljo, nego celó drevje in trte. Tudi toča naredila je mnogo škode po raznih krajih. — V Vipolzah v Brdih je šola že šest tednov zaprta zaradi osepnice in škrlatice; umrlo je kakih 12 otrok.

— (Slovenska šola sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu v Trstu.) Iz Trsta se nam piše: Marsikdo, komur ni mogoče obiskovati zavod družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu, če tudi je daroval zanj lepe novce, bi tudi rad zvedel, kako napreduje naša mladina. Temu in vsem slovenskim podpirateljem pišem teh par vrstic v tolažbo in veselje. Naša štirirazrednica se vsako leto lepše razvija in napreduje. To opazovalo je že mnogo njih, koji so primerjali vedenje naših otrok in onih v bližnji laški šoli, kamor zabaja že nad 200 nam zgubljenih otrok. Z veseljem konstatujemo lepi napredek našega slovenskega šolskega zsvoda. Nepozaben ostane nam v spominu večer pred sv. Cirilom in Metodom. Vsi učenci zbrali so se na okrašenem vrtu. Občinstva je bilo prepolno. — Ni lahko popisati, kako vneto so deklamovali dečki in deklice, kako krasno so peli posebno oni iz višjih razredov, kako naravno in pogumno so igrali „Potovanje na Cirilov grob“. Mir in izborni red mej otroci, sploh vse kar smo slišali, nas je navdušilo in razveselilo. Taka šola se imenuje uzorna. Da je to istina, dokazali so izpiti o zaključju šolskega leta 13. julija. Jaz poznam mladino tržaško, a to moram reči, srečni so oni otroci, katere vzprejmejo v naš zavod. V višjih razredih so posebno umni in razviti dečki in deklice. To bodo čisti narodnjaki, a kakor nam je zatrdil v prekrasni zahvali neki Dobrila, učenec IV. razreda, ne bodo nikdar pozabili, da jih je rešila družba sv. Cirila in Metoda, da hočejo vedno ostati zvesti Bogu, domovini in cesarju. Da smo pred dvajsetimi leti pričeli, imeli bi danes kraze in značajan naraščaj v narodu. Slava tebi družba slavna, slava našim učiteljem, slava vsem prijateljem naše šole!

— (Krvava ljubovna tragedija na ulici) pripetila se je v petek zvečer okolu 1/2 11. ure na trgu della Legna v Trstu. Trgovski agent J. Kritikos in nadporočnik Leop. Ledinek, sprla sta se iz ljubosumnosti na ulici Aquadotto, na gori omenjenem trgu pa sta se prav resno spoprijela. Nadporočnik potegnil je sabljo in mahnil po nasprotniku, Kritikos pa je napadel Ledineka z revolverjem ter ga ranil smrtno. Nadporočnik Ledinek umrl je kmalu potem na zdravniški postaji, kamor so ga prenesli; ranjenega Kritika pa so redarji prijeli v neki veži, kjer se je hotel skriti, ter ga odvedli. Na trgu sv. Ivana pred zdravniško postajo zbrala se je ogromna množica ljudij. Ustreljeni nadporočnik je bil rodom iz Ptujja; oče njegov je okrajni sodnik v Konjicah. Tržaški listi so v tem oziru prvi dan uboja poročali krive podatke.

— (Družba sv. Cirila in Metoda za Istro.) Odbor te nove šolske družbe, kateri je isti namen, kakor glavni družbi, razpošilja okrožnico do slovenskih rodoljubov, vabeč jih, da pristopijo. Namen družbi, katere sedež je v Pulji, je pospeševati hrvaško ali slovensko šolstvo v Istri in delati proti raznarodovanju slovenske mladine v Istri. Na čelu družbi so: Dr. Vinko Vitezić, predsednik, dr. Matko Laginja, tajnik, dr. Andrej Stanger, blagajnik, Viktor Tomičić, dr. M. Trinajstić in dr. K. Janežič, namestniki.

— (Tatvina dinamita.) Iz Pulja se nam piše: Pred nekaj mesecev čitati je bilo v listih o

tatvini dinamita iz baterije Giorgetta. Stvar prišla je v sodno preiskavo in pokazal se je naslednji rezultat. Dne 22. marca zapazilo se je, da je ključavnica dinamitnega skladišča ulomljena. Vsega dinamita skupaj bilo je ukradeno 32 1/2 kg. V noči mej 21. in 22. junijem skušal je zopet tat dinamit krasti, ali takrat se mu ni posrečilo. Splezal je že na vrata pri vhodu in hotel v baterijo. Ko ga tamošnji stražnik ugleda, tat hitro skoči nazaj ter uide. Ker je bila svetla noč, spoznal je stražnik tatu, da je bil civilist. Sodi se torej, da je tudi prvo tatvino izvršil tat iz nevojaških krogov.

— (Samomor.) Na Dunaji ustrelil se je minuli teden jedini sin prvega podžupana Tržaškega dr. Mojzesa Luzzata, ki je študiral medicino na Dunajskem vseučilišči.

— (Nova delniška pivovarna v Zagrebu) pričela je minuli teden točiti svojo pivo v velikem pivarniškem vrtu. Ves Zagreb je bil na nogah, da se osvedoči o dobroti domačega Gambri-novega soka. Sodi se, da je bilo nad pet tisoč obiskovalcev in se je iztočilo nad 80 hektolitrov ali kakih 30 000 kozarcev piva. Jednoglasna sodba je bila, da je domače pivo izborno. Vojaška godba svirala je neumorno od 5. ure do polnoči.

— (Iz hrvatskih toplic.) V Krapinske toplice prišlo je do sedaj od početka letošnje sezone 910 oseb. — V Daruvarske toplice v Slavoniji prišlo je zadnjih 14 dni 117 oseb.

— (Corrigendum.) Naprošeni smo popraviti pomoto, ki se je vrinila v poročilu o vseskoljski slavnosti pri imenih govornikov pri skupnem obedu. Izmej Zagrebskih sokolskih gostov govoril je g. dr. Stjepan pl. Miletić, a ne dr. Filipić iz Zagreba, kakor je bilo tiskano po pomoti v številki 155 našega lista na tretji strani, prva kolona, alineja 4. — Kot zastopnik krojaške klobučarske in krznarske zadruge voljen je g. Fr. Šturm k obrtni enketi na Dunaji, a ne g. Sark, kakor se je napačno poročalo v sobotni številki.

— (Prijetelje lepega in trpežnega tlaka) v vsakovrstnih zgradbah opozarjamo na današnji inserat stavbinega podjetnika g. Viljema Treo-ta o marmorno-mozajicnem in terazzo-granitnem tlaku.

Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!

Književnost.

— „Slovenska knjižnica“. Meseca oktobra začne izhajati v Gorici vsakih 14 dni v zvezkih po 4 tisk. pole v mali 8ki „Slovenska knjižnica“, ki bo po izgledu drugih enakih slovenskih podjetij prinašala prevode leposlovnih del iz vseh slovenskih jezikov. Uredništvo so prevzele spretno roke. Za prevode bo skrbelo več mladih, nadpolnih močij, ki veliko obetajo. Tri povesti so že gotove za tisek. Natančnejši poziv sledi. Naročnina bo znašala le 2 gl. 60 kr. na leto, ali po 10 kr. za vsak zvezek. Posamični snopiči se bodo dražje prodajali. — „Slovenska knjižnica“ bo redno izhajala. Ker imamo v slovenskem jeziku veliko premalo leposlovnega berila, ni dvoma, da bo zlasti naša mladina z veseljem čitala to naznanilo. Naročnike bo sprejemalo upravnništvo „Soče“ v Gorici. — Prisrčno pozdravljamo to novo književno podvzetje, želeč mu najboljšega uspeha in obilo naročnikov v vseh slovenskih pokrajinah.

— „Kmetovalec“, ilustriran gospodarski list s prilogo „Vrtnar“, prinaša v št. 13. naslednje vsebino: Pure; — Odškodnina pri napravljanju brzojava; — Kainit in Tomasova žlindra na travniku; — Razmere gorenjskih kmetov okolu l. 1500; — Razne reči; — Vprašanja in odgovori; — Gospodarske novice; — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe; — Šarenica v vajburškem vrtu; — Ribezovo vino; — Važna razsodba za vrtnarje zelenjadarje; — Oskrbovanje sobnih rastlin po leti; — Vrtnarske raznoterosti.

— „Vatrogasca“ izšla sta dve številki (11 in 12) vkupe z naslednjo vsebino: Požari kao opomena; — Marija; — Ustrojenje prostovoljnih gasilnih čet; — Odgovori; — Usavršena ljestva za spašavanje i za gašenje kod požarnih katastrofa; — Iz vatrogasnih društva; — Naši dopisi; — Iskrena rieč Kastavčanom; — Poziv na očišćenje trstaške; — Braći Sisčanom; — Svastice.

da bi bil v Rimu kdo nasproten unijatski cerkvi in naročajo duhovščini, naj v tem zmislu pouči vernike.

Nepriustranost avstrijskega funkcionarja.

Avstrijski generalni konzul in vladni komisar pri razstavi v Chikagu, dr. Pallitschek, seveda pristen German, zaslovi se po vsej Češki kot osebnostno zagrozen nasprotnik češkega naroda in češkega jezika. Kot vladni komisar pri razstavi v Chikagu se silno upira, da bi češki razstavljalci napravljali češke napise, a kar je storil zadnje dni, to presega vse meje dopustnosti. Praška občina poslala je v Chikago podobe mesta Prahe in dala na to reklamno desko napraviti angleške in češke napise. Generalni konzul Pallitschek je lastnoročno potrgal češke napise. Iz ozirov na cenzuro ne moremo s pravim imenom krstiti tega počenjanja. Na Češkem je to postopanje uradnika vse rodoljubne kroge silno razburilo in celo listi, kakor „Vaterland“, so izrekli trpko sodbo. Stvar pride v Praškem občinskem svetu še v pogovor in obč. svet gotovo ne bo opustil nobenega sredstva, da zadobi satisfakcijo.

Zapuščeni nemški bratje.

Noben drug narod na svetu nima toliko „zapuščenih“ bratov, kakor Nemci. Kamor človek pogleda, na sever ali jug, na vzhod ali zapad, povsod vidi nekake zapuščene Nemce. Na Češkem in na Kranjskem, na Moravi in na Primorskem, v Galiciji in v Hrvatski, na Sedmograškem, na Francoskem, na Ruskem, v Italiji, na Danskem in v Indiji, v Ameriki in v Alžiru, povsod, prav povsod živé „zapuščeni“ nemški bratje. Zadnji čas se bavijo nemški listi z razmerami nemških bratov v pobaltičnih provincijah in javkajo o groznem položaju svojih rojakov. Za to, da so ti nemški bratje prinesli Rusom kulturo, jih hočejo ti sedaj ugonobiti, dati pobaltični Nemci ne zahtevajo nikakega plačila za svoje kulturno delovanje, kvečjemu dovoljenje, da smejo prvobitno prebivalstvo izkoriščati in izsesavati. Ker pa nevaležna Rusija tega neče dopustiti, zato je ven in ven barbarska država, kakor je sploh vsak Slovan grd barbar. — Nečemo in tudi ne moremo preiskovati, ali so te nemške tožbe res opraviljene in v koliko. Ali vprašamo: Kako more o Nemci tožiti, da se njihovim rojakom na Ruskem slabo godi, dočim oni sami druge narodnosti preganjajo in tlačijo s tako brutalnostjo, da temu ni primere na celem svetu. Maročani ne postopajo z inoverci tako, kakor Nemci z Nemci. Ali niso, pozabivši na prisege nekdanjih pruskih kraljev, v poljskih krajih izbacili poljski jezik celo iz ljudskih šol; ali niso dali staremu Bismarcku svoj čas 100 milijonov mark na razpolaganje, da prežene prvobitne Poljake z dedne zemlje ter jo kolonizira z Nemci? Kako ravna Nemci z Lužiškimi Srbi, s francoskimi Alžanci in z Danci? Kako ravna Nemci zlasti v Avstriji? Koroški Slovenci in Šleski Slovani še osnovnih šol nimajo; Slovan ne sme priti do boljšega kruha; ali ne izpodrivajo slovenskih krajevnih imen z nemškimi spakami, ali ne ustanavljajo društev za ponemčevanje Slovanov in „Südmark“ za gospodarsko uničenje prvotnih prebivalcev v naših deželah? Slovani pa se v prirojeni pravičnosti ne upajo Nemcem niti lasu skriviti. Ne verujemo, da bi mogočna Rusija delala Nemcem kako krivico, a denimo tudi, da se jim je kaka krivica zgodila, potem je to samo posledica nemške nature. Nemci so cela stoletja izkoriščali in izsesavali ruski narod, kakor naši Nemci naš narod in za to jih je zadela zasluzena kazen.

Vnanje države.

Srbska skupščina.

Sobotna seja srbske skupščine je bila jako živahna in zanima v izredni meri vse politične kroge. Bila je prva javna seja, v kateri se je bilo poslanecem baviti z obtožbo bivših liberalnih ministrov. Navzočnih je bilo 122 poslancev, vsi sedanji ministri

je bila sveta slovnica uro za uroj. In vendar se Homeru morejo na stran postaviti iz vseh narodnih slovstev na svetu samo srbske narodne pesmi. In resnično, resnično vam povem: Kdor se ne prerodi v narodnem pesništvu v občje in v srbskih narodnih pesmih posebej, ne more dospeti v poezije nebeško kraljestvo...

Ako še povém, da je bil v Nišu rojen sám car Konstantin Veliki, mislim, da imaš sedaj, cenjeni čitatelj, še večje spoštovanje do tega srbskega mesta. Od Niša peljemo se lahko po železnici proti jugu tudi v Škoplje, na Kosovo polje in v Solun...

No naš vlak nas nese proti severu tja doli skoro ves čas ob Moravi po sredi kraljevine. Srbski železniški vozovi so, kakor tudi bolgarski in turski prav lepi in z vsem komfortom urejeni. Napisi v kupéjih so na srbski železnici srbski, na bolgarskih vozovih bolgarski, na turskih pa v turskem in francoskem jeziku. Železnični uradniki, srbski, bolgarski in turski so vsi uljudni ljudje. Srbski in bolgarski konduktérji kličejo pri odhodu vlaka: „gotovo!“...

Druga post. pod Nišem je mesto Aleksinac, ki je menda toliko ko naše Celje in leži prekrasno pod nekoj visokoj goroj. Dolina Moravska,

in obtoženi bivši liberalni ministri Avakumović, Gvozdić, Stojanović, Alković, Gjorgjević, Bogičević in Veličković. Po prečitaniu zahtevnice vstal je najprej bivši liberalni ministerski predsednik Jovan Avakumović in je v daljšem govoru zavračal obtožnico točko za točko, povdarjajoč, da povestnica ne pozna slučajev, da bi bil kdaj kak minister tožen zato, ker je ustavo tolmačil drugače, kakor so to želeli njegovi nasprotniki. Skupščine ni sklical pravočasno, ker ima krona pravico, preložiti sklicanje. Da sta regenta bila v to upravičena, vidno je iz proklamacije, podpisane tudi od Pasića. Trgovinsko pogodbo z Avstrijo je ministerstvo podaljšalo s tisto pravico, kakor svoj čas liberalna vlada. Glede porabe vojske o raznih prilikah, rekel je Avakumović, da ni za to odgovoren, ker je vojska samo kroni podrejena. Bivši vojni minister Bogičević se je zagovarjal pismeno, rekši, da ima skupščina baviti se samo z upravo vojske, da pa je ta podrejena samo kralju. Ostali ministri podali so skupni pismeni zagovor. Ribarac je zahteval petdnevni rok, a skupščina je sklenila, naj se takoj zagovarja. Ribarac je potem v dolgem govoru pojasnjeval svoje postopanje; doslej še ni znano, kako se je opravičeval.

Nemška vojaška predloga.

V nemškem državnem zboru je bilo v soboto tretje čitanje vojaške predloge in končno glasovanje o celom načrtu. Debata je bila precej živahna. Prijatelji predloge so dokazovali, da je pomnožitev vojske potrebna, nasprotniki pa, mej njimi zlasti vodja socialistov, Bebel, pa so dokazovali, da je nepotrebna, ker se vnanjih nasprotnikov ni bati. Ko je predlog obveljal v tretjem čitanju, vršilo se je poimensko glasovanje o celom zakonu. Zbornica je vzprejela vojaško predlogo z 201 proti 185 glasom. Mej debato prišel je bil cesar v parlament in dal v sobo za ministre poklicati Caprivija. Ko je po končanem glasovanju drž. zbor rešil še neke manjše predloge, zaključil je drž. kancelar zasedanje, izreki zbornici za ne patrijotično postopanje zahvalo cesarja in zveznih vlad.

Dopisi.

Iz Kranja 14. julija [Izv. dop.] „Narodna čitalnica v Kranji“ priredila je v nedeljo, 2. julija, svoj društveni izlet v g. Grajzarja gozd pri Šent Jurju. Vabilu čitalničnemu odzvalo se je okolo 300 Kranjčanov, udov in neudov. Po končanem popoldanskem duhovnem opravilu došli smo izletniki v Št. Jur, kjer nas je vzprejel na čelu narodnih Šentjurskih fantov g. nadučitelj Jelenc z navdušenimi besedami, povdarjajoč eminentno važnost čitalnic za narodno probujenost. Za vzprejem se mu je zahvalil v imenu izletnikov predsednik čitalnice, gosp. notar Globočnik. Potem smo odkorakali skozi vas na četrte ure oddaljeni Grajzarjev gozd. Šentjurski fantje so vodili spreved skozi vas paroma z zastavo na čelu. Ko smo se približali izletnemu prostoru, pozdravilo nas je glasno pokanje topičev, ki se je ponavljalo do našega odhoda. Na ukusno z zastavami okrašenem prostoru, kjer se je zbralo iz Št. Jurja in bližnjih župnij nad 1000 ljudij, pričela se je kmalu živahna zabava, prava ljudska veselica. Kranjski pevci in tamburaši pod spretnim vodstvom g. E. Lachainerja so izvrševali svoje točke v občno zadovoljnost svojih pozornih poslušalcev. Bodi jim na tem mestu iskrena zahvala za njih prijazno sodelovanje. — Ogrinčeva igra „Kje je meja?“ posneta iz narodnega življenja, katero so prav dobro igrali čitalnični diletantje, vzbudila je mnogo smehu,

po kateri teče železnica, je sicer rodovitna a — slabo obljudena! Nisem takó neskromen, kakor tisti Anglež, ki je vso Rusijo opisal — iz kupéja, no resnica je, ki so mi jo potrdili tudi Srbi sopotniki, da bi v Srbiji lahko živelo še petkrat toliko ljudij, kolikor jih živi tam sedaj. Kaj, ko bi naši Slovenci, namesto v Ameriko, selili se raji mej brate Srbe? Pelješ se po celo uro daleč, da ne vidiš človeškega stanovišča, da ne vidiš vasij ne cerkev. In hiše, kar jih vidimo, krite so vse s slamo. Kar smo videli vasij, delale so na nas otožen vtis. Naravno. Ali so se ljudje od Turkov mogli učiti napredka? ... Od Niša do blizu Džmisa nosijo moški na glavi neko čudno, malo vkusno pokrivalo, ki ga imenujejo „peškir“. Ovijajo si namreč s pisanim ali tudi samo z belim robcem glavo, kakor bi jih bolela. Moji sopotniki Srbi mi pravijo, da so to šego prevzeli tukajšnji prebivalci od Škipetarov (Albancev ali Arnavtov). Pri postaji Stalač svetovalo se mi je, naj se peljem z vozom proti zahodu v slavno mesto Kruševac, kjer stoji razvaline gradu carja Lazarja, poslednjega vladarja stare nezavisne Srbije. Žalibog, nisem utegnil napraviti tega zanimivega izleta.

(Konec prih.)

a tudi dosegla glavni svoj smoter, poučiti kmetški narod o nepotrebnosti marsikatero pravde. — Po igri se je pričela prava narodna veselica. Pesen je sledila pesni, tamburaška točka tamburaški. Občno veselost so posebno vzbujali otroci, ki so skakali v vrečah, da bi si priborili velikanske rogove in tečne mlobase. Na drugi strani je pa zopet vabila godba mladino na ples. — Po končanih otročjih igrah je bilo še nekoliko navdušenih govorov, ki so povdarjali narodno zavest in ki so bili ob jednem dokaz za presrčno razmere mej Kranjem in Št. Jurjem. Ko se je naredila noč, izpremili so fantje izletnike z zastavo v vas k Grajzarju, od koder so zadnji izletniki odhajali šele v ranih urah prihodnjega dne. Gostilničar g. Grajzar, ki je sebi lastni gozd okrasil z zastavami in s precejšnjimi stroški priredil za občinstvo mize in klopi, se je tudi hvalevredno potrudil, da je popolnoma zadovoljil izletnike in domače goste, kajti jed, pijača in postrežba je bila izborna. Koncem nam je dolžnost, da se tem potem javno zahvalimo Šentjurskim fantom, ki so nas tako lepo vzprejeli z zastavo in gromenjem topičev; osobito smo jim pa hvaležni, da so prijazno in prostovoljno prevzeli skrb za vzdrževanje reda in da so svojo nalogo tako častno vršili. Želeti bi bilo, da bi bili tisti hujskači in pisarji navzočni, ki vedno blatijo v nemških novinah kranjsko deželo in njene prebivalce, češ, da so sami razgrajalci in pretepači, kajti tukaj bi se bili prepričali, da je naš narod ne samo miren in priazen, ampak tudi — narodno probujen!

„Narodna čitalnica v Kranji“ pa bo s ponosom zapisala v svojo zgodovino ta krasni izlet.

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Zdravnikom za občine Jelšane, Podgrad in Materija na Primorskem imenovala je uprava zdravstvenega okrožja g. dr. Josipa Šebesto, vrlega mladega Čeha. — Finančnima komisarjema imenovana sta na Štajerskem finančna koncipista Fr. Mikula in Jos. Zoufal, finančnimi koncipisti pa konceptni praktikanti Ad. Bažant, R. Löffelman in S. Stadlar. — Rektorjem tehnike v Gradci voljen je za šolsko leto 1893/94 profesor fizike in elektrotehnike g. dr. Albert pl. Ettinghausen.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista so poslali danes kronine darove za družbo sv. Cirila in Metoda: Iz kopališča Topusko poslal je g. Ign. Pehani 10 kron, nabranih pri tamošnjih Slovenceh, darovali so gg. dr. Fr. 3 k., Premoser 3 k. in pošiljatelj 4 k. — Iz Bočne pri Gornjem Gradu poslal je 8 kron g. Matej Dedič; darovali so gg. Iv. Štiglic, Ign. Natlačan, Fr. Štiglic, Fr. Podbrežnik, Iv. Purnat, Dav. Zidarn, Fr. Ločičnik, Mat. Dedič, vsak 1 krono. — V kavarni Krapežovi v Ljubljani podarila je vesela družba 5 kron; darovali so: gg. Jos. Primožič, Janko Zupančič, Jos. Lapajne, Fr. Irkič, Iv. Traven, vsak 1 krono. — G. Mirko Verona 1 krono; skupaj 24 kron, katere izročimo družbinemu vodstvu. Slava rodoljubnim darovalcem in njih naslednikom!

— (Za „Narodni dom“) poslali so uredništvu našega lista: g. Ign. Pehani iz kopališča Topusko 10 kron; darovali so gg. dr. Fr. 3 k., Premoser 3 k. in pošiljatelj 4 k. — V Ljubljani darovala je g. Lujiza Widmajer 3 krone; skupaj 13 kron, katere izročimo vodstvu. Živili vrli darovalci in darovalke!

— (Zahvala.) Odbor društva „Narodni dom“ v Ljubljani hvaležno potrjuje, da mu je izročilo uredništvo „Slov. Naroda“ danes 299 k. 64 vin., katere so mu bile poslane od dné 1. do dné 15. julija in izkazane v številkah 148. do 160. „Slov. Naroda“. Skupaj z zadnjimi izkazanimi 283 k. 60 vin., je torej izročilo uredništvu „Slov. Naroda“ 583 kron 24 vin., nabranih od dné 23. maja do 15. julija (incl.) Presrčno zahvalo čč. gg. rodoljubnim darovalcem in darovalkam. V Ljubljani dné 17. julija 1893. Dr. vit. Bleiweis-Trsteniški, predsednik. Dr. Jos. Staré, blagajnik.

— (Slovenski vozniki!) Z ozirom na „Poslano“ v sobotni številki našega lista, v katerem se tukajšnji usnar gospod Franjo Hribar pritožuje, da uradnik južne železnice gospod pl. P. „ni hotel vedeti, kje je postaja Borovnica, ter grozil izročilcu blaga, da ne bo več prevzel nikake pošiljave, če ne bo zapisano ime postaje v nemškem jeziku“, javlja se nam, da je načelnik tukajšnje po-

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 17. julija. Čuje se, da se snide državni zbor šele sredi meseca decembra (?). V ministerstvih se sestavlja proračun; končne številke sicer še niso znane, a sodi se, da bo za l. 1894. moči izkazati primeren prebitek.

Dunaj 17. julija. Kalnoky odpotoval za več dni k svojemu bratu na Moravo.

Dunaj 17. julija. „Montagsrevue“ javlja, da ministerski svet ni ničesar ukrenil glede nasveta, prepovedati izvažanje krme, ker je to baje v prvi vrsti odvisno od ogerske vlade.

Beligrad 17. julija. Ribarac nadaljeval svoj zagovor, ki je trajal dve uri. Pobijal je obtožnico točko za točko. Dolžitev, da je prozročil prelivanje krvi brez potrebe, je zavrnil dokumentarno, sklicuje se vrh tega na interese dinastije, v katerih varstvo je moral z vojsko udušiti nevarno gibanje v prid Karagjorgjevičev. Danes ob 8. uri nadaljeval Ribarac svoj govor. Pred skupščino zbrana neštevilna množica se je vedla povsem mirno.

Carigrad 17. julija. Oficijozna „Agence“ dementira odločno od nekaterih angleških listov zabeleženo vest, da se v kratkem snideta ruski car in turški sultan.

Pariz 17. julija. Kongres delavskih sindikatov je odobril nasvet, da je organizirati splršen štrajk in bo takoj začel s potrebnimi pripravami, da bo mogoče začeti štrajk koncem septembra.

Pariz 17. julija. Sijamci razstrelili dva francoska parnika in ju oplenili. Francoski vojaki osvojili dve trdnjavi. Reuterjev bureau javlja, da je Sijamska vlada privolila, da se ustavi boj in da se umakneta vojski.

Jablónná 17. julija. Nocoj razpočila bomba v hiši tovarniške firme Mahla. Protestantska cerkev je nekoliko poškodovana. Ponesrečil ni nihče. Uzrok atentatu je neznan; o storilcu ni sledu.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Zahvala.

Kakor vsako leto, tako sta tudi letos ob sklepu šolskega leta darovali preblagorodna gospa dr. Tavčarjeva in gospica Lenčika Bavečkova otročičem združenih mestnih otroških vrtec prav lepa darila.

Podpisana si usoja s tem čestitima darovalkama v imenu otročičev izreči najtoplejše zahvalo. Bog povrni!

V Ljubljani, dne 16. junija 1893.

J. Lavrič, vrtarica.

Umrlj so v Ljubljani:

13. julija: Marija Vidmar, gostija, 84 let, Črna vas št. 42, ostarelost. — Zorka Šubic, šolskega ravnatelja hči, 4 leta, Gospodske ulice št. 1, rhachitis.

14. julija: Karol Podkrajšek, šolar, 10 let, Streliške ulice št. 11, hydrops universalis.

15. julija: Marija Koš, služkinja, 32 let, Kravja dolina št. 11, jetika. — Janez Simnov, črevljarski sin, 2 leti, 11 mesecev, Hrenove ulice št. 7, meningitis tub. — Pavla Blumauer, jermenarjeva hči, 24 dni, Krakovski nasip št. 18, akutni katar v črevih.

V deželni bolnici:

13. julija: Pavle Zagorec, hlapec, 30 let, legar.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
15. julija	7. zjutraj	729.1 mm.	16.6° C	sl. zah.	obl.	3.40 mm.
	2. popol.	730.7 mm.	20.8° C	sl. jvz.	obl.	
	9. zvečer	733.1 mm.	16.6° C	brezv.	obl.	dežja.
16. julija	7. zjutraj	734.4 mm.	15.2° C	sl. szh.	dež.	0.50 mm.
	2. popol.	734.9 mm.	20.4° C	sl. jvz.	obl.	
	9. zvečer	735.6 mm.	16.6° C	brezv.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 18.0° in 17.4, za 1.0° in 1.7° pod normalom.

Dunajska borza

dne 17. julija t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 97.55	—	gld. 97.65
Srebrna renta	97.35	—	97.25
Zlata renta	118.45	—	118.85
4% kronska renta	97.15	—	97.35
Akcije narodne banke	9.00	—	982.00
Kreditne akcije	335.00	—	335.00
London	124.65	—	124.70
Napol.	9.89	—	9.90 1/2
C. kr. cekini	5.89	—	5.80
Nemške marke	61.00	—	61.17 1/2
Italijanske lire	46.05	—	—
Papirnat rubelj	1.30 3/4	—	—

Dne 15. julija t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192 „ „
Ogerska zlata renta 4%	115 „ 70 „
Dunavske srečke 5% po 100 gld.	128 „ „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 „ „
Kreditne srečke po 100 gld.	157 „ 25 „
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 „ 30 „
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	150 „ 25 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	259 „ „

Tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest o smrti našega predragega soproga, odnosno očeta, gospoda

Blaža Pirc-a

hišnega posestnika v Kostanjevici

ki je danes v nedeljo, dne 16. julija t. l., ob 3. uri popoldne, prejemši sv. zakramente za umirajočega, v 75. letu svoje dobe, preselil se na oni boljši svet. Pogreb blagega pokojnika bo v torek, dne 18. t. m., ob 5. uri popoldne od hiše žalosti v Dijaških ulicah št. 13 na pokopališče k sv. Krištofu.

Svete zadušne maše brale se bodo v raznih cerkvah.

Dragi rajniki bodi priporočeni v blag spomin. V Ljubljani, dne 16. julija 1893.

Jedert Pirc

soproga.

Jerica, Sofija, Božidar

otroci.

(749)

Mesto vsakega družega naznanila.

Castitim gospodičinam učiteljicam

katere so želele

(745—1)

poduka v izdelovanju umetnih cvetlic

se naznanja, da prične prvi tečaj koncem meseca julija, drugi začetkom in tretji koncem meseca avgusta in da vsak tečaj traja dvajset ur.

Poljske ulice št. 14, I. nadstropje.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, G-nf, Pariz, Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 minut dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linz, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Ischla, Aussee, Pariza, Genfa, Züricha, Bregenza, Inomosta, Zella am See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 minut dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Inomosta, Linca, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 minut popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.
Ob 2. „ 05 „ popoldne v Kamnik.
Ob 6. „ 50 „ zvečer v Kamnik.
Ob 10. „ 10 „ zvečer v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.
Ob 11. „ 15 „ dopoldne iz Kamnika.
Ob 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.
Ob 9. „ 55 „ zvečer iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih).

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12—152)

Poletno stanovanje

v Dolah pri Borovnici, obstoječe iz 4 elegantnih sob in kuhinje, moči je dobiti takoj jako po ceni. — Več se izve pri lastnici Mariji Borštnik, hišni posestnici v Ljubljani, Kurja vas št. 4. (738—2)

Dobro izurjena

prodajalka

se vzprejme dne 1. septembra t. l. v prodajalnico z mešanim blagom p-i (748—1)

J. Modic u v Novi vasi pri Rakeku.

Pravi zaklad

za nesrečne žrtve samooskrumbe (onanije) in tajnih razpašnostij je izborno delo

Dra. Retau-a Sebeohrana.

Česko izdanje po 80. nemški izdaji. S 27 podobami. Cena 2 gld. a. v. Čita naj je vsakdo, ki trpi na strašnih posledicah te razuzdanosti, resnični njegovi pouki rešijo vsako leto na tisoče bolnikov gotove smrti. Dobiva se v založni knjigarni „Verlags-Magazin R. F. Bleray v Lipskem (Sasko), Neumarkt 34“, kakor tudi v vsaki knjigarni. (291—18)

Tuge polni javljamo v svojem in v imenu vseh ostalih sorodnikov prežalostno vest, da se je naš iskreno ljubljeni soprog, oziroma oče, gospod

Julij Rosina

posestnik, mlinar in trgovec, občinski in čitalnični odbornik i. t. d.

danes v nedeljo, dne 16. julija t. l., ob štirih popoldne, v 39. letu dobe svoje, nenadoma preselil na oni boljši svet.

Pogreb bo v torek, dne 18. julija t. l., ob 4. uri popoldne na mirodvor v Viševku.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v cerkvi Matere božje v Viševku. Nepozabni rajniki bodi priporočeni v blag spomin in molitev.

Pudob, dne 16. julija 1893.

(747)

Julij in Ljudmila Rosina
otroka.

Jerica Rosina
soproga.

Najcenejši, najelegantnejši in najtrajnejši

marmorno-mozajičen in terrazzo-graniten tlak

za oerkeve, krstne kapele, kapele, vestibule, koridore, gredišča, kuhinje, kopalne sobe, verande itd. itd.

priporoča specialna firma

Rella & Comp. na Dunaju,

katere sedaj tukaj in na Gorenjskem opravlja nekaj takih del, ki se izvršujejo po najnižji ceni po gld. 2.50 do gld. 3.50 kvadratni meter v najlepši napravi in z večletnim jamstvom.

Od te firme narejena dela vidijo se tukaj v kopališču v hotelu „pri Slonu“, v Rudolfinumu in v mnogih zasebnih hišah. Naročila za tukaj in na deželi vzprejema (746—1)

stavbeno podjetje

Viljem Treo

Marije Terezije cesta šte. 10 v Ljubljani.